

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

10 mai 2016*

„Drept instituțional — Inițiativă cetățenească europeană — Politică de coeziune — Regiuni cu minoritate națională — Refuz de înregistrare — Lipsă vădită de competență a Comisiei — Articolul 4 alineatul (2) litera (b) și alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 211/2011”

În cauza T-529/13,

Balázs-Árpád Izsák, cu domiciliul în Târgu Mureș (România),

Attila Dabis, cu domiciliul în Budapesta (Ungaria),

reprezențați inițial de J. Tordáné dr. Petneházy și ulterior de D. Sobor, avocați,

reclamanți,

susținuți de

Ungaria, reprezentată de M. Fehér, de G. Szima și de G. Koós, în calitate de agenți,

intervenientă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de H. Krämer, de K. Talabér-Ritz, de A. Steiblyté și de P. Hetsch și ulterior de Talabér-Ritz, de K. Banks, de H. Krämer și de B.-R. Killmann, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Republica Elenă, reprezentată de E.-M. Mamouna, în calitate de agent,

România, reprezentată de R. Radu, de R. Hațieganu, de D. Bulancea și de M. Bejenar, în calitate de agenți,

Republica Slovacă, reprezentată de B. Ricziová, în calitate de agent,

interveniente,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei C(2013) 4975 final a Comisiei din 25 iulie 2013 de respingere a înregistrării propunerii de inițiativă cetățenească a reclamanților,

* Limba de procedură: maghiara.

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen, președinte, doamna I. Pelikánová (raportor) și domnul E. Buttigieg, judecători,

grefier: doamna S. Bukšek Tomac, administrator,

având în vedere faza scrisă a procedurii și în urma ședinței din 15 decembrie 2015,

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 La 18 iunie 2013, reclamantii, Balázs-Árpád Izsák și Attila Dabis, asociați cu alte cinci persoane, au prezentat Comisiei Europene o propunere de inițiativă cetățenească (denumită în continuare „propunerea în litigiu”), intitulată „Politica de coeziune pentru egalitatea regiunilor și menținerea culturilor regionale” (Cohesion policy for the equality of the regions and sustainability of the regional cultures), în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) TUE și cu Regulamentul (UE) nr. 211/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 privind inițiativa cetățenească (JO L 65, p. 1).
- 2 În registrul publicat online de Comisie în acest scop (denumit în continuare „registrul”), reclamantii au furnizat, în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 211/2011, informațiile minime descrise în anexa II la același regulament (denumite în continuare „informațiile solicitate”), în special în ceea ce privește expunerea sumară a obiectului și a obiectivelor propunerii în litigiu.
- 3 Din informațiile furnizate de reclamantii cu titlu de informații solicitate rezulta că propunerea în litigiu urmărea ca politica de coeziune a Uniunii Europene să acorde o atenție deosebită regiunilor ale căror caracteristici etnice, culturale, religioase sau lingvistice difereau de cele ale regiunilor înconjurătoare. Pentru aceste regiuni, care includ zone geografice lipsite de structuri dotate cu competențe administrative, prevenirea oricărui decalaj sau a oricărei întârzieri în dezvoltarea economică în raport cu regiunile înconjurătoare, sprijinirea dezvoltării economice și prezervarea condițiilor coeziunii economice, sociale și teritoriale trebuiau să fie asigurate astfel încât caracteristicile lor să rămână neschimbate. Pentru aceasta, regiunile respective trebuiau să beneficieze de aceleași oportunități de acces la diferite fonduri ale Uniunii și trebuia să li se garanteze prezervarea caracteristicilor lor, precum și o dezvoltare economică corectă, astfel încât dezvoltarea Uniunii să poată fi durabilă și ca diversitatea culturală a acesteia din urmă să fie prezervată.
- 4 Ca anexă la informațiile furnizate cu titlu de informații solicitate, reclamantii au anexat, în conformitate cu anexa II la Regulamentul nr. 211/2011, informații mai detaliate privind obiectul, obiectivele și contextul propunerii în litigiu (denumite în continuare „informațiile suplimentare”).
- 5 Pe de o parte, din aceste informații suplimentare reieșea că, în percepția reclamantilor, regiunile cu minoritate națională corespundeau unor regiuni și unor zone geografice care nu dispuneau neapărat de structuri dotate cu competențe administrative, însă în care erau implantate comunități care prezentau caracteristici etnice, culturale, religioase sau lingvistice diferite de cele ale populațiilor implantate în regiunile înconjurătoare și care formau o majoritate sau care erau compuse dintr-un număr substanțial de persoane la nivel local, în timp ce, la nivel național, ele nu reprezentau decât o minoritate, și care își exprimaseră (prin referendum) voința de a dispune de un statut de autonomie în cadrul statului membru în cauză (denumite în continuare „regiunile cu minoritate națională”). Aceste

regiuni cu minoritate națională erau, potrivit reclamanților, păstrătoarele unor culturi și ale unor limbi europene ancestrale și reprezentau surse importante ale diversității culturale și lingvistice a Uniunii și, la o scară mai largă, a Europei.

- 6 Pe de altă parte, din informațiile suplimentare reieșea că actul juridic al Uniunii propus (denumit în continuare „actul propus”) trebuia să garanteze, înainte de toate, egalitatea dintre regiuni și menținerea culturilor regionale, prevenind orice decalaj sau orice întârziere în dezvoltarea economică a regiunilor cu minoritate națională în raport cu regiunile înconjurătoare și permițând menținerea coeziunii economice, sociale și teritoriale a regiunilor cu minoritate națională într-un mod care nu ar aduce atingere caracteristicilor lor. Potrivit reclamanților, politica de coeziune reglementată la articolele 174 TFUE-178 TFUE trebuia, pentru a răspunde valorilor fundamentale definite la articolele 2 TUE și 3 TUE, să contribuie la menținerea caracteristicilor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice ale regiunilor cu minoritate națională, care erau amenințate de integrarea economică europeană, și la corectarea handicapurilor și a discriminărilor care afectează dezvoltarea economică a acestor regiuni. În consecință, actul propus trebuia să acorde regiunilor cu minoritate națională o posibilitate de acces la fondurile, la resursele și la programele politicii de coeziune a Uniunii egală cu cea a regiunilor actualmente eligibile, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS) (JO L 154, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 101). Aceste garanții puteau include, potrivit reclamanților, implementarea unor instituții regionale autonome, investite cu competențe suficiente pentru a ajuta regiunile cu minoritate națională să își mențină caracteristicile naționale, lingvistice și culturale, precum și identitatea.
- 7 În acest scop, pe de o parte, actul propus trebuia să furnizeze o definiție a „regiun[ii] cu minoritate națională”, referindu-se, în primul rând, la conceptele și la obiectivele enunțate în anumite instrumente de drept internațional, în special la definiția noțiunii „minoritate națională” cuprinsă în Recomandarea 1201 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului European, adoptată la 1 februarie 1993, referitoare la un protocol adițional la Convenția europeană a drepturilor omului privind drepturile minorităților, în al doilea rând, la tradițiile constituționale comune statelor membre, în al treilea rând, la jurisprudența creată în temeiul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, în al patrulea rând, la articolul 3 TUE și la articolul 167 TFUE, precum și, în al cincilea rând, la voința exprimată (prin referendum) a comunităților interesate să beneficieze de un statut de autonomie în cadrul statului membru în cauză. Pe de altă parte, actul menționat trebuia să desemneze nominal, în conformitate cu definiția sus-menționată, regiunile cu minoritate națională existente în cadrul Uniunii, care trebuiau integrate ulterior în nomenclatorul statistic comun al unităților teritoriale (denumit în continuare „NUTS”) care figurează în anexa I la Regulamentul nr. 1059/2003.
- 8 În plus, pentru a evita ca fondurile, resursele și programele politicii de coeziune a Uniunii să fie utilizate de autoritățile administrative naționale pentru a finanța politici ostile minorităților naționale, actul propus trebuia să declare că statele membre erau obligate să își onoreze pe deplin, fără întârziere, obligațiile și angajamentele internaționale față de minoritățile naționale și că încălcarea sau nerespectarea acestor angajamente de orice stat membru ar echivala cu încălcarea valorilor enunțate la articolul 2 TUE, care intră în domeniul de aplicare al procedurii descrise la articolul 7 TUE și care poate determina Consiliul Uniunii Europene să suspende anumite drepturi ce rezultă din aplicarea tratatelor statului membru în cauză.
- 9 La 25 iulie 2013, Comisia a adoptat Decizia C(2013) 4975 final de respingere a înregistrării propunerii în litigiu (denumită în continuare „decizia atacată”), pentru motivul că dintr-o examinare aprofundată a dispozițiilor tratatelor citate în această propunere, precum și a tuturor celorlalte temeuri juridice care puteau fi avute în vedere reieșea că propunerea menționată se afla în mod vădit în afara domeniului său de competență care permite prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor.

Procedura și concluziile părților

- 10 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 27 septembrie 2013, reclamantii au introdus prezenta acțiune.
- 11 La 3 ianuarie 2014, Comisia a depus un memoriu în apărare.
- 12 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 18 aprilie 2014, Republica Slovacă a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor Comisiei.
- 13 La 21 februarie 2014, reclamantii au depus o replică.
- 14 Prin înscrisul depus la grefa Tribunalului la 3 martie 2014, Ungaria a formulat o cerere de intervenție în prezenta cauză în susținerea concluziilor reclamantilor.
- 15 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 7 și, respectiv, la 12 martie 2014, Republica Elenă și România au solicitat să intervină în prezenta cauză în susținerea concluziilor Comisiei.
- 16 La 7 aprilie 2014, Comisia a depus o duplică.
- 17 După primirea observațiilor părților, președintele Camerei întâi a Tribunalului a admis, prin Ordonanța din 12 mai 2014, cererile de intervenție formulate de Republica Slovacă, de Ungaria, de Republica Elenă și de România.
- 18 Republica Slovacă, pe de o parte, și Ungaria și România, pe de altă parte, au prezentat memorii în intervenție la 23 și, respectiv, la 25 iunie 2014. Republica Elenă nu a prezentat un memoriu în intervenție.
- 19 Prin înscrisurile depuse la grefa Tribunalului la 18 iunie, la 23 iunie și, respectiv, la 25 august 2014, Județul Covasna, Bretagne réunie și Obec Debrad' (comuna slovacă Debrad') au solicitat să intervină în prezenta cauză în susținerea concluziilor reclamantilor.
- 20 După primirea observațiilor părților, președintele Camerei întâi a Tribunalului a respins, prin Ordonanța din 18 mai 2015, cererile de intervenție formulate de Județul Covasna, de Bretagne réunie și de Obec Debrad'.
- 21 Pe baza propunerii judecătorului raportor, Tribunalul a decis deschiderea fazei orale a procedurii și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 89 alineatul (3) litera (b) din regulamentul său de procedură, a invitat părțile principale să se pronunțe în scris asupra anumitor aspecte ale litigiului. Acestea au dat curs acestor cereri în termenele stabilite. În răspunsul lor, reclamantii au declarat că renunță la capătul de cerere privind obligarea Comisiei la înregistrarea propunerii în litigiu și la luarea tuturor măsurilor juridice pretinse.
- 22 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 15 decembrie 2015, cu excepția Republicii Elene, al cărei reprezentant nu a fost prezent la ședința menționată. Cu ocazia acesteia din urmă, Comisia a informat Tribunalul că reclamantii au publicat pe site-ul internet al propunerii în litigiu memoriul în apărare pe care aceasta l-a depus în prezenta cauză și că, în pofida cererii sale în acest sens, aceștia au refuzat să îl retragă. Ea a solicitat Tribunalului să țină seama de acest comportament abuziv al reclamantilor în cadrul repartizării cheltuielilor de judecată. Reclamantii nu au contestat faptele reproșate de Comisie, dar au arătat că comportamentul lor nu constituia un abuz de drept, în lipsa vreunui text care să îl interzică. Prin urmare, au invitat Tribunalul să facă aplicarea regulilor generale privind cheltuielile de judecată.

- 23 După adaptarea concluziilor lor (punctul 21 de mai sus), reclamantii, susținuți de Ungaria, solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 24 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca fiind în parte inadmisibilă și în rest nefondată;
  - obligarea reclamantilor și a Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.
- 25 Chiar dacă Republica Elenă nu a pus în mod formal concluzii, este necesar să se considere că, în calitate de intervenientă în susținerea concluziilor Comisiei, aderă pur și simplu la acestea din urmă.
- 26 Republica Slovacă, intervenientă în susținerea concluziilor Comisiei, solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca fiind în parte inadmisibilă și în rest nefondată;
  - obligarea reclamantilor la plata cheltuielilor de judecată.
- 27 România, intervenientă în susținerea concluziilor Comisiei, aderă, în esență, la acestea din urmă, în măsura în care privesc respingerea acțiunii ca fiind în parte inadmisibilă și în rest nefondată.

În drept

Cu privire la admisibilitatea anumitor critici

- 28 În stadiul replicii, reclamantii, susținuți de Ungaria, formulează, în esență, critici întemeiate, pe de o parte, pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări și, pe de altă parte, pe o interpretare eronată a articolului 352 TFUE.
- 29 Invitată de Tribunal să se pronunțe asupra acestui aspect al litigiului (punctul 21 de mai sus), Comisia, susținută de Republica Slovacă, s-a prevalat de inadmisibilitatea criticii întemeiate pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări, în măsura în care această critică nu a fost formulată, pentru prima dată, decât în stadiul replicii și în care nu îndeplinea condițiile de admisibilitate care reies din dispozițiile coroborate ale articolului 44 alineatul (1) litera (c) și ale articolului 48 din Regulamentul de procedură al Tribunalului din 2 mai 1991.
- 30 În ceea ce privește critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 352 TFUE, Comisia, susținută de România și de Republica Slovacă, a solicitat de asemenea respingerea sa ca fiind inadmisibilă, pentru motivul că a fost formulată pentru prima dată în stadiul replicii.
- 31 Reclamantii obiectează că au formulat prezentele critici drept răspuns la argumentele prezentate de Comisie în memoriul în apărare și susțin că aceste critici nu constituie decât o dezvoltare a celor care figurează deja în cererea lor introductivă.
- 32 Trebuie amintit că, în conformitate cu dispozițiile articolului 44 alineatul (1) litera (c) coroborate cu dispozițiile articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, invocarea de motive noi ulterior depunerii cererii introductive este interzisă, cu excepția cazului în care aceste motive se bazează pe elemente de drept și de fapt care au apărut în cursul procedurii. Cu toate

acestea, un motiv care constituie dezvoltarea unui motiv enunțat anterior, explicit sau implicit, în cererea introductivă și care prezintă o legătură strânsă cu acesta trebuie declarat admisibil (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 15 octombrie 2008, Mote/Parlamentul European, T-345/05, Rep., EU:T:2008:440, punctul 85 și jurisprudența citată). O soluție analoagă se impune pentru o critică formulată în susținerea unui motiv (a se vedea Hotărârea din 19 martie 2013, In 't Veld/Comisia, T-301/10, Rep., EU:T:2013:135, punctul 97 și jurisprudența citată).

- 33 Pentru a putea fi privit ca o dezvoltare a unui motiv sau a unei critici enunțate anterior, un nou argument trebuie să prezinte o legătură suficient de strânsă cu motivele sau criticile expuse inițial în cererea introductivă, pentru a putea fi considerat că rezultă din evoluția normală a dezbaterii în cadrul unei proceduri contencioase (a se vedea în acest sens Hotărârea din 26 noiembrie 2013, Groupe Gascogne/Comisia, C-58/12 P, Rep., EU:C:2013:770, punctul 31).
- 34 În speță, este exact că criticile întemeiate pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări, precum și critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 352 TFUE, menționate la punctul 28 de mai sus, nu figurau în cererea introductivă.
- 35 Cu toate acestea, criticile întemeiate pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări corespund, în speță, unei dezvoltări a criticilor formulate în cererea introductivă și sunt întemeiate pe elemente care s-au revelat în cursul procedurii în fața Tribunalului. Astfel, pe de o parte, aceste critici sunt strâns legate de motivul unic invocat, în esență, de reclamanți în cererea introductivă, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, pentru motivul că propunerea în litigiu nu se afla în mod vădit în afara domeniului de competență care permite Comisiei prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor. Ele apar ca o nouă calificare juridică a argumentelor prezentate în susținerea acestui motiv, în lumina anumitor argumente avansate de Comisie în memoriul în apărare, de unde ar reieși, în opinia lor, că singurul motiv al deciziei atacate era că Comisia nu considera oportun, în stadiul actual al dreptului Uniunii, să își exercite atribuțiile în sensul pe care îl doreau. Pe de altă parte, reclamanții justifică prezentarea acestor critici prin anumite elemente revelate în cursul procedurii în fața Tribunalului, și anume argumente prezentate de Comisie în memoriul în apărare, potrivit cărora „politicile Uniunii nu p[uteau] deveni instrumentele unor politici împotriva minorităților”, iar „specificitățile minorităților naționale [puteau] fi luate în considerare în mod adecvat la stabilirea nomenclurii NUTS la scara statelor membre”.
- 36 De aceea, criticile întemeiate pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări sunt admisibile.
- 37 În schimb, critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 352 TFUE nu se raportează, printr-o legătură strânsă, la criticile care figurează în cererea introductivă. În plus, această critică nu se întemeiază pe elemente care s-ar fi revelat în cursul procedurii în fața Tribunalului, întrucât, independent de argumentele Comisiei din memoriul în apărare, această critică ar fi putut deja să fie prezentată în cererea introductivă. Astfel, în decizia atacată, Comisia a luat deja poziție în sensul că nicio dispoziție a tratatelor, alta decât cele citate în propunerea în litigiu, nu putea servi drept fundament pentru actul propus, ceea ce includea articolul 352 TFUE.
- 38 Prin urmare, este necesar să se respingă ca fiind inadmisibilă critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 352 TFUE și să se respingă, în rest, cauzele de inadmisibilitate invocate de Comisie.

Cu privire la fond

- 39 În susținerea cererii de anulare a deciziei atacate, reclamantii, susținuți de Ungaria, invocă, în esență, un motiv unic, întemeiat pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, pentru motivul că propunerea în litigiu nu se află în mod vădit în afara domeniului de competență care permite Comisiei prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în vederea aplicării tratatelor. Ținând seama de concluziile trase la punctul 38 de mai sus, este necesar să se considere că acest motiv este structurat în mai multe critici, întemeiate, în primul rând, pe o interpretare eronată a articolului 4 alineatul (2) litera (c) TFUE și a articolului 174 TFUE, precum și a articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1059/2003, interpretat în lumina considerentului (10) al aceluiași regulament, în al doilea rând, pe o interpretare eronată a articolului 167 TFUE, în al treilea rând, pe o interpretare eronată a articolului 19 alineatul (1) TFUE, în al patrulea rând, pe luarea în considerare eronată a unor informații nemenționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 211/2011 și, în al cincilea rând, pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului buneii administrări.
- 40 Este necesar, în speță, să se înceapă prin examinarea criticii întemeiate pe luarea în considerare eronată a unor informații nemenționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 211/2011.

Cu privire la critica întemeiată pe luarea în considerare eronată a unor informații nemenționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 211/2011

- 41 Reclamantii, susținuți de Ungaria, concluzionează că Comisia a săvârșit o eroare atunci când a luat în considerare, în decizia atacată, informații suplimentare, astfel cum sunt definite la punctul 4 de mai sus.
- 42 Comisia, susținută de România și de Republica Slovacă, solicită respingerea prezentei critici.
- 43 Prezenta critică ridică problema stabilirii informațiilor pe care Comisia este autorizată să se întemeieze pentru a decide că condițiile de înregistrare a unei propuneri de inițiativă cetățenească, enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, nu sunt îndeplinite.
- 44 Articolul 4 din Regulamentul nr. 211/2011 prevede, printre altele, următoarele:

„(1) Înainte de a începe colectarea declarațiilor de susținere de la semnatarii unei propuneri de inițiativă cetățenească, organizatorii trebuie să înregistreze propunerea în registrul Comisiei, furnizând informațiile stabilite în anexa II, în special în ceea ce privește obiectul și obiectivele propunerii de inițiativă cetățenească.

[...]

(2) În termen de două luni de la primirea informațiilor menționate în anexa II, Comisia înregistrează propunerea de inițiativă cetățenească cu un număr de înregistrare unic și trimite o confirmare organizatorilor, cu condiția să fie îndeplinite următoarele cerințe:

[...]

(b) propunerea de inițiativă cetățenească nu se află vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor;

[...]

(3) Comisia refuză înregistrarea dacă nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la alineatul (2).

[...]”

45 Întrucât articolul 4 din Regulamentul nr. 211/2011 trimite în mod direct, în această privință, la anexa II la același regulament, aceasta din urmă trebuie considerată ca având o forță juridică obligatorie identică cu cea a regulamentului menționat (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 24 aprilie 1996, *Industrias Pesqueras Campos și alții/Comisia*, T-551/93 și T-231/94-T-234/94, Rec., EU:T:1996:54, punctul 84).

46 Anexa II la Regulamentul nr. 211/2011, intitulată „Informațiile necesare pentru înregistrarea unei propuneri de inițiativă cetățenească”, prevede cele ce urmează:

„Pentru a înregistra o propunere de inițiativă cetățenească în registrul online al Comisiei, trebuie furnizate următoarele informații:

1. titlul inițiativei cetățenești propuse, în cel mult 100 de caractere;
2. obiectul inițiativei, în cel mult 200 de caractere;
3. o descriere a obiectivelor propunerii de inițiativă cetățenească pe baza căreia Comisia este invitată să acționeze, în cel mult 500 de caractere;
4. dispozițiile tratatelor considerate relevante de către organizatori pentru acțiunea propusă;

[...]

Organizatorii pot furniza, într-o anexă, informații mai detaliate privind obiectul, obiectivele și contextul propunerii de inițiativă cetățenească. De asemenea, organizatorii pot pune la dispoziție un proiect de act juridic, dacă doresc.”

47 Din cuprinsul articolului 4 din Regulamentul nr. 211/2011 și din anexa II la acesta reiese că Comisia examinează informațiile comunicate de organizatori pentru a aprecia dacă propunerea de inițiativă cetățenească îndeplinește condițiile de înregistrare enunțate, în special, la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din același regulament.

48 Contrar celor susținute de reclamanti, „informațiile descrise în anexa II” la Regulamentul nr. 211/2011, la care face trimitere articolul 4 din același regulament, nu se limitează la informațiile minime care, în temeiul aceleiași anexe, trebuie furnizate în registru.

49 Astfel, dreptul, recunoscut în anexa II la Regulamentul nr. 211/2011, al organizatorilor propunerii de inițiativă de a furniza informații suplimentare, și chiar un proiect de act juridic al Uniunii, are drept corolar obligația Comisiei de a examina informațiile menționate, cu același titlu ca orice altă informație furnizată în temeiul anexei menționate, în conformitate cu principiul bunei administrări, care implică obligația instituției competente de a examina, cu atenție și cu imparțialitate, toate elementele relevante ale cauzei (a se vedea Hotărârea din 29 martie 2012, *Comisia/Estonia*, C-505/09 P, Rep., EU:C:2012:179, punctul 95 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 23 septembrie 2009, *Estonia/Comisia*, T-263/07, Rep., EU:T:2009:351, punctul 99 și jurisprudența citată).

50 În consecință, independent chiar de aspectul dacă informațiile solicitate, furnizate în registru, erau suficiente, este necesar să se concluzioneze că, pentru a aprecia dacă propunerea în litigiu îndeplinea condițiile de înregistrare enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, Comisia trebuia să examineze informațiile suplimentare.

- 51 Această concluzie nu este repusă în discuție prin argumentele reclamanților întemeiate, în esență, pe faptul că Comisia nu ar fi trebuit să țină seama, în decizia atacată, de informațiile suplimentare care nu făceau decât să illustreze propuneri de acte care puteau, eventual, să fie depuse de Comisie, fără a corespunde, totuși, actului propus.
- 52 În această privință, trebuie subliniat că, în decizia atacată, Comisia a apreciat, întemeindu-se pe informațiile suplimentare, că reclamanții o invitau, prin propunerea în litigiu, să prezinte o propunere de act juridic al Uniunii care urmărea să garanteze „egalitatea dintre regiuni și menținerea culturilor regionale”, ceea ce, în opinia acestora, implica în mod necesar, pe de o parte, să se garanteze că statele membre își respectă angajamentele de drept internațional față de minoritățile naționale și, pe de altă parte, să se „acorde o atenție deosebită regiunilor [cu minoritate națională] în contextul politicii de coeziune a Uniunii”, reținând o definiție a „regiun[i] cu minoritate națională” care să țină cont de criteriile reținute în instrumentele internaționale citate în propunerea în litigiu și de voința exprimată a comunităților în cauză și identificând nominal regiunile menționate.
- 53 Reclamanții nu sunt îndrituiți să pretindă că măsurile astfel identificate în decizia atacată ar fi fost prezentate, în informațiile suplimentare, drept simple exemple de propuneri de măsuri care pot fi depuse, dacă este cazul, de Comisie. În informațiile lor suplimentare, mai întâi, ei indică în mod expres că „legislația ar trebui [...] să declare că statele membre trebuie să își îndeplinească, fără întârziere, angajamentele internaționale față de minoritățile naționale”. În continuare, reclamanții indică, reiterând o cerere deja formulată în cadrul informațiilor solicitate, că, pentru a răspunde obiectivelor urmărite de propunerea în litigiu, „[regiunilor cu minoritate națională] trebuie să li se acorde o posibilitate egală de acces la fondurile structurale și la celelalte fonduri ale Uniunii, la resursele și la programele [politicii de coeziune] [și] trebuie să fie garantate menținerea caracteristicilor lor, precum și dezvoltarea lor economică adecvată”. În sfârșit, ei fac trimitere în mod clar la un „concept [de regiuni cu minoritate națională] care trebuie definit într-un act al Uniunii” și arată că, „[d]incolo de definiția conceptului de regiuni cu minoritate națională, actul juridic al Uniunii pregătit de Comisie trebuie să identifice, de asemenea, numele lor într-o anexă, luând în considerare criteriile reținute în instrumentele internaționale enumerate [în informațiile suplimentare], și voința comunităților în cauză”. Din pasajele sus-menționate ale informațiilor suplimentare reiese că propunerile de măsuri de care Comisia a ținut seama în decizia atacată erau prezentate în mod clar de reclamanți, în informațiile menționate, drept măsuri care trebuiau să figureze în mod necesar în actul propus.
- 54 Prin urmare, în mod întemeiat, în decizia atacată, Comisia a luat în considerare aceste măsuri pentru a verifica dacă propunerea în litigiu îndeplinea condițiile de înregistrare enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011.
- 55 În plus, concluzia întemeiată pe punctul 50 de mai sus nu este repusă în discuție prin argumentele părților privind aspectul dacă luarea în considerare, în decizia atacată, a informațiilor suplimentare era sau nu era, în speță, în interesul reclamanților.
- 56 În această privință, trebuie subliniat că revine organizatorilor unei propuneri de inițiativă cetățenească sarcina să aprecieze, în fiecare caz în speță, dacă este în interesul lor să își exercite dreptul, recunoscut în anexa II la Regulamentul nr. 211/2011, de a furniza informații suplimentare privind obiectul, obiectivele și contextul propunerii lor, ținând seama de obligația corelativă care revine Comisiei de a le examina pentru a aprecia în special dacă propunerea de inițiativă cetățenească trebuie înregistrată. Cu toate acestea, după ce organizatorii unei propuneri de inițiativă cetățenească au decis să își exercite dreptul de a furniza asemenea informații suplimentare, acestea din urmă trebuie luate în considerare de Comisie, fără ca aceasta să poată și să trebuiască să își pună problema dacă luarea în considerare a informațiilor menționate este sau nu este în interesul organizatorilor.
- 57 În speță, reclamanții au furnizat informații suplimentare Comisiei, care trebuia, în consecință, să le examineze, independent de aspectul dacă aceasta era sau nu era în interesul reclamanților.

- 58 Argumentația reclamanților fiind astfel infirmată în totalitate, este necesar să se respingă critica întemeiată pe luarea în considerare eronată a unor informații nemenționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 211/2011.

Observații introductive asupra celorlalte critici formulate de reclamanți

- 59 În măsura în care ansamblul celorlalte critici formulate de reclamanți se raportează, în esență, la încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011 (punctul 39 de mai sus), trebuie amintit că, potrivit articolului 5 TUE, delimitarea competențelor Uniunii este guvernată de principiul atribuirii, că, în temeiul articolului 13 alineatul (2) TUE, fiecare instituție acționează în limitele atribuțiilor care îi sunt conferite prin tratate și că, în acest context, articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011 prevede condiția potrivit căreia propunerea de inițiativă cetățenească nu trebuie să se afle vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor.
- 60 Rezultă din textul articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011 că Comisia trebuie să efectueze o primă examinare a elementelor de care dispune pentru a aprecia dacă propunerea de inițiativă cetățenească nu se află în mod vădit în afara sferei sale de competență, precizându-se că o examinare mai completă este prevăzută în cazul înregistrării propunerii. Astfel, articolul 10 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 211/2011 prevede că, la primirea unei inițiative cetățenești europene, Comisia, în termen de trei luni, își prezintă, într-o comunicare, concluziile juridice și politice privind inițiativa menționată, acțiunile pe care intenționează să le întreprindă, dacă este cazul, și motivele acțiunilor sau ale refuzului de a acționa.
- 61 Pentru a determina dacă Comisia a aplicat în mod corect în speță condiția care figurează la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, trebuie analizat dacă, din perspectiva propunerii în litigiu și în cadrul unei prime examinări a elementelor de care dispunea, în mod vădit aceasta nu putea propune adoptarea unui act al Uniunii întemeiat pe articolele din tratate, în special pe cele citate de reclamanți în propunerea în litigiu.

Cu privire la criticile întemeiate pe o interpretare eronată a articolului 4 alineatul (2) litera (c) TFUE și a articolului 174 TFUE, precum și a articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1059/2003, interpretat în lumina considerentului (10) al aceluiași regulament

- 62 Reclamanții, susținuți de Ungaria, concluzionează că Comisia a viciat decizia atacată cu o eroare de interpretare prin faptul că a refuzat să constate, în aceasta, că articolul 4 alineatul (2) litera (c) TFUE și articolul 174 TFUE, precum și articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1059/2003, interpretat în lumina considerentului (10) al aceluiași regulament, puteau furniza un temei juridic care îi permitea să prezinte o propunere de act juridic al Uniunii corespunzător propunerii în litigiu.
- 63 Comisia, susținută de România și de Republica Slovacă, solicită respingerea prezentelor critici.
- 64 În decizia atacată, Comisia, după ce a definit conținutul actului propus astfel cum s-a indicat la punctul 52 de mai sus, a observat cele ce urmează:

„Potrivit [...] cererii, [anumite măsuri] sunt necesare pentru ca o atenție deosebită să fie acordată regiunilor [cu minoritate națională] în contextul politicii de coeziune a Uniunii. Cu toate acestea, orice măsură adoptată în temeiul articolelor 177 [TFUE] și 178 TFUE care reglementează politica de coeziune [a Uniunii] se limitează să urmeze obiectivele de consolidare a coeziunii economice, sociale și teritoriale, astfel cum este prevăzut la articolul 174 TFUE. Promovarea condițiilor minorităților naționale nu poate fi înțeleasă în sensul că contribuie la reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare a diferitelor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor defavorizate, cum este enunțat la articolul 174 al doilea paragraf TFUE. În această privință, lista «handicapurilor» stabilită la

articolul 174 al treilea paragraf TFUE, care implică obligația de a acorda o «atenție deosebită» regiunilor în cauză, este exhaustivă. În consecință, articolele 174 [TFUE], 176 [TFUE], 177 [TFUE] și 178 TFUE nu pot constitui temeiuri legale pentru a adopta actul [...] propus.”

65 În plus, Comisia, după ce a indicat că examinarea sa a avut ca obiect nu doar dispozițiile tratatelor citate în propunerea în litigiu, ci și „toate celelalte temeiuri juridice care pot fi avute în vedere”, a constatat cele ce urmează:

„[Nu] există temei juridic, în tratate, care ar permite prezentarea unei propuneri de act juridic cu conținutul [pe care organizatorii propunerii în litigiu îl au în vedere].”

66 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că alegerea temeiului juridic al unui act juridic al Uniunii trebuie fondată pe elemente obiective, care pot fi supuse controlului jurisdicțional, printre care figurează în special scopul și conținutul acestui act (a se vedea Hotărârea din 11 iunie 2014, Comisia/Consiliul, C-377/12, Rep., EU:C:2014:1903, punctul 34 și jurisprudența citată, și Hotărârea din 18 decembrie 2014, Regatul Unit/Consiliul, C-81/13, Rep., EU:C:2014:2449, punctul 35 și jurisprudența citată).

67 Prezentele critici ridică problema dacă, în considerarea în special a scopului și a conținutului actului propus, acesta putea fi adoptat pe baza dispozițiilor, citate de reclamanți în propunerea în litigiu, privind politica de coeziune a Uniunii.

68 Articolul 3 TUE menționează, printre alte obiective urmărite de Uniune, promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale. Coeziunea menționată figurează printre domeniile de competențe partajate între Uniune și statele membre, enumerate la articolul 4 alineatul (2) TFUE. Astfel cum observă în mod întemeiat Comisia, temeiul juridic pentru adoptarea de acte juridice ale Uniunii care să permită consolidarea și dezvoltarea aprofundată a acțiunii Uniunii în domeniul coeziunii economice, sociale și teritoriale, în special prin intermediul fondurilor cu finalitate structurală, se regăsește în dispozițiile ansamblului celei de a treia părți, titlul XVIII din Tratatul FUE, și anume articolele 174 TFUE-178 TFUE. Aceasta reiese de asemenea din Protocolul (nr. 28) privind coeziunea economică, socială și teritorială, anexat la Tratatul UE și la Tratatul FUE.

69 Reiese din coroborarea articolelor 174 TFUE-178 TFUE că legiuitorul Uniunii este împuternicit să adopte măsuri care urmăresc să promoveze o dezvoltare armonioasă a ansamblului Uniunii și, în special, să contribuie la reducerea decalajelor dintre nivelurile de dezvoltare ale diferitor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor defavorizate, acordând, în această privință, o atenție specială zonelor rurale, zonelor afectate de tranziții industriale și regiunilor afectate de un handicap natural sau demografic grav și permanent, cum ar fi regiunile cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și regiunile insulare, transfrontaliere și muntoase.

70 Conform articolului 4 alineatul (2) TUE, care dispune în special că Uniunea respectă identitatea națională a statelor membre, inerentă structurilor lor fundamentale politice și constituționale, inclusiv în ceea ce privește autonomia locală și regională, noțiunea „regiune”, în sensul articolelor 174 TFUE-178 TFUE, trebuie definită cu respectarea situației politice, administrative și instituționale existente. Cu toate acestea, unitățile administrative existente în diferite state membre prezintă mari diferențe între ele, atât pe plan demografic și geografic, cât și în ceea ce privește competențele lor. Or, adoptarea unor acte juridice ale Uniunii în domeniul politicii de coeziune presupune că legiuitorul Uniunii dispune de date comparabile în ce privește nivelul de dezvoltare a fiecăreia dintre aceste unități administrative. Astfel cum reiese din considerentul (9) al Regulamentului nr. 1059/2003, acesta a stabilit, așadar, un NUTS care permite, prin intermediul definiției „unități teritoriale” sau „regiuni NUTS”, al căror nivel ierarhic depinde de dimensiunea lor din punctul de vedere al populației, ca statisticile privind nivelul de dezvoltare a diferite unități administrative existente în statele membre să devină comparabile și care, prin urmare, servește drept referință pentru punerea în aplicare a politicii de coeziune a Uniunii.

71 În această privință, articolul 3 din Regulamentul nr. 1059/2003, care stabilește criteriile de clasificare a unităților teritoriale statistice, enunță, în versiunea în vigoare la momentul faptelor, cele ce urmează:

„(1) Definiția unităților teritoriale se bazează în principal pe unitățile administrative existente în statele membre.

În acest context, termenii «unitate administrativă» înseamnă o zonă geografică pentru care o autoritate administrativă este abilitată să ia decizii administrative sau strategice în conformitate cu cadrul juridic și instituțional al statului membru în cauză.

(2) Nivelul corespunzător al NUTS în care trebuie să se înregistreze o anumită clasă de unități administrative dintr-un stat membru este determinat pe baza pragurilor demografice, menționate în continuare, în cadrul cărora se situează dimensiunea medie a acestei clase de unități administrative ale statului membru în cauză:

[...]

În cazul în care efectivul populației dintr-un stat membru este mai mic decât pragul minim al unui anumit nivel al NUTS, statul membru constituie în ansamblul său o unitate teritorială NUTS a acestui nivel.

(3) În sensul prezentului regulament, populația unei unități teritoriale este constituită din persoanele care își au domiciliul în zona în cauză.

(4) Unitățile administrative existente folosite în scopul nomenclatorului NUTS sunt enumerate în anexa II. Măsurile destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament și să adapteze anexa II se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 7 alineatul (2).

(5) În cazul în care, într-un stat membru, pentru un anumit nivel al NUTS, nu există unități administrative de o dimensiune suficientă conform criteriilor menționate la alineatul (2), acest nivel al NUTS se constituie prin agregarea unui număr corespunzător de unități administrative existente alăturate, de dimensiuni mai mici. Agregarea se realizează pe baza unor criterii corespunzătoare, precum situația geografică, socio-economică, istorică, culturală sau de mediu.

Unitățile agregate astfel stabilite sunt denumite în continuare «unități neadministrative». Dimensiunea unităților neadministrative ale unui stat membru clasificate la un anumit nivel al NUTS se situează între pragurile demografice indicate la alineatul (2).

Cu toate acestea, se pot face derogări de la aceste praguri pentru anumite unități neadministrative, din anumite motive geografice, socioeconomice, istorice, culturale sau de mediu, în special în cazul insulelor și al regiunilor ultraperiferice. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 7 alineatul (2).”

72 În considerarea cadrului juridic expus la punctele 68-71 de mai sus, în mod întemeiat, în decizia atacată, Comisia a apreciat că „articolele 174 [TFUE], 176 [TFUE], 177 [TFUE] și 178 TFUE nu pot constitui temeiuri juridice pentru adoptarea actului [...] propus”.

73 Așadar, din propunerea în litigiu, astfel cum este descrisă la punctele 3 și 5-8 de mai sus, rezultă că actul propus trebuia să permită ca regiunile cu minoritate națională să fie integrate în noțiunea „regiune”, în sensul articolelor 174 [TFUE]-178 TFUE, și să beneficieze de o atenție deosebită, în cadrul politicii de coeziune a Uniunii, în scopul menținerii caracteristicilor lor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice. Actul propus trebuia, în special, să impună statelor membre să își

respecte obligațiile față de minoritățile naționale, inclusiv atunci când puneau în aplicare politica de coeziune a Uniunii, să definească noțiunea însăși de „regiune cu minoritate națională”, care ar constitui deopotrivă o „regiune” în sensul articolelor 174 [TFUE]-178 TFUE, și să stabilească o listă nominativă cu regiunile cu minoritate națională care au vocație să beneficieze de o atenție deosebită în cadrul politicii de coeziune a Uniunii, astfel încât caracteristicile lor specifice să fie menținute.

- 74 Reiese, în plus, din propunerea în litigiu că regiunile cu minoritate națională trebuiau definite pe baza unor criterii autonome și, prin urmare, independent de unitățile administrative existente în statele membre. În acest sens, în propunerea în litigiu se arată că „toate elementele esențiale ale conceptului [de regiuni cu minoritate națională] care trebuie definite într-un act juridic al Uniunii există deja în nenumărate instrumente internaționale adoptate de multe state membre” și se face trimitere, în această privință, la „regiuni cu caracteristici naționale, etnice, culturale, religioase, lingvistice care sunt diferite de cele care le înconjoară”. Potrivit propunerii în litigiu, regiunile astfel definite includeau „zone geografice fără competențe administrative”. În consecință, potrivit propunerii în litigiu, pentru crearea unor regiuni conforme cu NUTS, trebuiau luate în considerare frontierele lingvistice, etnice și culturale, precum și voința comunităților autohtone care formează majoritatea populației regiunii, exprimată prin intermediul unui referendum prealabil, iar „garanțiile [care rezultă din actul propus], în acord cu [...] [Rezoluția Parlamentului European referitoare la protecția minorităților și politicile de combatere a discriminărilor într-o Europă extinsă] și voința comunităților în discuție, ar putea include implementarea unor instituții regionale autonome, învestite cu competențe suficiente pentru a ajuta la menținerea caracteristici[lor] naționale, lingvistice și culturale și [a] identității [regiunilor cu minoritate națională]”. Astfel, reiese din propunerea în litigiu că actul propus trebuia să determine redefinirea noțiunii „regiune”, în sensul articolelor 174 TFUE-178 TFUE, conferind un veritabil statut regiunilor cu minoritate națională, iar aceasta fără a ține seama de situația politică, administrativă și instituțională care prevalează în statele membre în cauză.
- 75 Or, așa cum s-a observat la punctul 70 de mai sus și conform articolului 4 alineatul (2) TUE, Uniunea trebuie să respecte, în cadrul politicii de coeziune, situația politică, administrativă și instituțională care prevalează în statele membre. Astfel, atunci când, cu scopul exclusiv de a asigura comparabilitatea datelor statistice regionale, articolul 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1059/2003 prevede să se țină seama de criterii precum situația geografică, socioeconomică, istorică, culturală sau de mediu, aceasta este doar pentru a agrega, într-o unitate neadministrativă de dimensiuni suficiente din punctul de vedere al populației, unități administrative existente în statele membre în cauză și cu singurul scop de a asigura comparabilitatea statisticilor referitoare la nivelul de dezvoltare a acestor diferite unități administrative. În plus, atunci când aceeași dispoziție prevede că se pot face derogări de la pragurile demografice din motive geografice, socioeconomice, istorice, culturale sau de mediu speciale, aceasta este doar în raport cu unități neadministrative care corespund, ele înseși, unei agregări de unități administrative existente în statele membre în cauză în scopuri pur statistice și fără ca aceasta să poată conduce la modificarea, indiferent în ce mod, a cadrului politic, administrativ și instituțional existent în statele membre în cauză.
- 76 Rezultă că legiuitorul Uniunii nu ar putea adopta, fără a încălca articolul 4 alineatul (2) TUE, un act care, precum actul propus, ar defini regiuni cu minoritate națională care au vocație să beneficieze de o atenție deosebită în cadrul politicii de coeziune a Uniunii, pe baza unor criterii autonome și, prin urmare, fără a ține cont de situația politică, administrativă și instituțională existentă în statele membre în cauză.
- 77 În orice caz, chiar presupunând că regiunile cu minoritate națională pot corespunde unor unități administrative existente în statele membre în cauză sau unor agregate ale unor asemenea unități, este necesar să se observe că menținerea caracteristicilor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice ale acestor regiuni nu este un scop care ar putea justifica adoptarea unui act juridic al Uniunii pe baza articolelor 174 [TFUE], 176 [TFUE], 177 [TFUE] și 178 TFUE.

- 78 Astfel, aceste din urmă dispoziții nu împuternicesc legiuitorul Uniunii decât să adopte măsuri care urmăresc să promoveze o dezvoltare armonioasă a ansamblului Uniunii și, în special, să reducă decalajele dintre nivelurile de dezvoltare ale diferitor regiuni și a rămânerii în urmă a regiunilor defavorizate, dintre care ar trebui să se acorde o atenție specială zonelor rurale, zonelor afectate de tranziții industriale și regiunilor afectate de un handicap natural sau demografic grav și permanent, cum ar fi regiunile cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și regiunile insulare, transfrontaliere și muntoase.
- 79 Desigur, reclamanții susțin, în esență, că, pe de o parte, integrarea europeană și, în special, punerea în aplicare a politicii de coeziune a Uniunii nu promovează, în prezent, o dezvoltare armonioasă a ansamblului Uniunii, întrucât acestea amenință caracteristicile specifice ale regiunilor cu minoritate națională, care tind, ca urmare a acestui fapt, să „se estompeze”, și că, pe de altă parte, regiunile cu minoritate națională sunt afectate de un handicap demografic grav și permanent, legat de poziția minoritară, pe plan național, a populației lor, care afectează dezvoltarea lor economică în raport cu regiunile înconjurătoare.
- 80 Cu toate acestea, astfel cum observă în mod întemeiat Comisia, argumentul reclamanților se întemeiază, în această privință, pe afirmații care nu sunt nicidecum susținute, nici, *a fortiori*, demonstrate.
- 81 Pe de o parte, reclamanții nu au demonstrat că punerea în aplicare a politicii de coeziune a Uniunii, atât de Uniune, cât și de statele membre, amenință caracteristicile specifice ale regiunilor cu minoritate națională.
- 82 Potrivit articolului 2 TUE, Uniunea se întemeiază pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. În plus, articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene interzice orice discriminare pe motive de apartenență la o minoritate națională. Or, articolul 6 alineatul (1) TUE prevede că Uniunea recunoaște drepturile, libertățile și principiile enunțate în Carta drepturilor fundamentale, care are aceeași valoare juridică cu cea a tratatelor, iar articolul 51 alineatul (1) din cartea menționată precizează că dispozițiile acestea se adresează instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii, cu respectarea principiului subsidiarității, precum și statelor membre numai în cazul în care acestea pun în aplicare dreptul Uniunii. În consecință, în exercitarea competenței lor partajate în materie de coeziune economică, socială și teritorială, Uniunea și statele membre nu trebuie să discrimineze persoanele și populațiile ca urmare a apartenenței lor la o minoritate națională.
- 83 În fond, trebuie subliniat că propunerea în litigiu nu urmărea să combată discriminări ale căror victime ar fi persoanele sau populațiile implantate în regiuni cu minoritate națională, ca urmare a apartenenței lor la o asemenea minoritate, ci să prevină orice decalaj sau orice întârziere în dezvoltarea economică a regiunilor cu minoritate națională în raport cu regiunile înconjurătoare, ca urmare a handicapului pe care l-ar constitui, pentru primele, caracteristicile lor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice. La punctul 5 din cererea introductivă, reclamanții au admis de altfel ei înșiși că propunerea în litigiu nu avea ca „obiect” „împiedicarea discriminărilor”, chiar dacă nu excludeau ca actul propus să poată avea o asemenea „consecință”.
- 84 Astfel, contrar celor susținute de reclamanți, nici articolul 2 TUE, nici articolul 21 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, nici vreo altă dispoziție a dreptului Uniunii care are ca obiect combaterea discriminărilor, în special dispozițiile întemeiate pe apartenența la o minoritate națională, nu puteau permite Comisiei să propună, în cadrul politicii de coeziune a Uniunii, un act juridic al Uniunii al cărui obiect și conținut ar fi corespuns celor ale actului propus.
- 85 Pe de altă parte, reclamanții nu au demonstrat că caracteristicile etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice ale regiunilor cu minoritate națională ar putea fi considerate un handicap demografic grav și permanent, în sensul articolului 174 al treilea paragraf TFUE.

- 86 În această privință, în timp ce articolul 174 al treilea paragraf TFUE constată că regiunile cele mai nordice cu densitate foarte scăzută a populației, precum și regiunile insulare, transfrontaliere și muntoase sunt afectate de un handicap natural sau demografic corespunzător insularității lor, caracterului lor transfrontalier, reliefului lor, izolării lor, densității populației lor scăzute sau foarte scăzute, acesta nu menționează regiunile ale căror caracteristici etnice, culturale, religioase sau lingvistice diferă de cele ale regiunilor înconjurătoare. Articolul 121 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, p. 320), citat de reclamant, nu extinde nicidecum, în această privință, domeniul de aplicare al articolului 174 TFUE, întrucât nu vizează decât zone insulare, zone muntoase, zone cu densitate slabă și foarte slabă a populației și regiunile ultraperiferice. De aceea, nu se poate deduce din cuprinsul articolului 121 alineatul (4) menționat că noțiunea „handicap demografic grav și permanent”, în sensul articolului 174 al treilea paragraf TFUE, ar putea include caracteristicile etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice regiunilor cu minoritate națională.
- 87 Chiar presupunând că aceste caracteristici pot fi analizate drept date demografice specifice ale regiunilor în cauză, nu s-a dovedit că acestea constituie în mod sistematic, pentru dezvoltarea economică a regiunilor menționate, un handicap în raport cu regiunile înconjurătoare. Desigur, astfel cum observă reclamantul, diferențele, în special lingvistice, dintre aceste regiuni și regiunile înconjurătoare se pot afla la originea anumitor supracosturi tranzacționale sau a anumitor dificultăți la angajare. Cu toate acestea, așa cum observă în mod întemeiat Comisia, caracteristicile specifice ale acestor regiuni le pot conferi și anumite avantaje comparative, precum o anumită atractivitate turistică sau multilingvismul.
- 88 În ce privește actele de drept al Uniunii care, precum Comunicarea Comisiei din 24 iulie 2003 către Consiliu, către Parlamentul European, către Comitetul Economic și Social și către Comitetul Regiunilor, intitulată „Promovarea învățării limbilor și a diversității lingvistice: un plan de acțiune 2004-2006” [COM(2003) 449 final], tind să promoveze limbile regionale și minoritare, acestea nu pleacă de la constatarea că limbile menționate ar constitui un handicap pentru dezvoltarea economică a regiunilor în care sunt vorbite, ci de la aceea că aceste limbi participă la diversitatea lingvistică a Uniunii și la multilingvism, el însuși perceput ca un avantaj.
- 89 Prin urmare, în lipsa oricărui element probatoriu furnizat de reclamant, nu există niciun motiv să se presupună că caracteristicile etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice ale regiunilor cu minoritate națională afectează în mod sistematic dezvoltarea lor economică în raport cu cea a regiunilor înconjurătoare, astfel încât aceste caracteristici ar putea fi calificate drept „handicap demografic grav și permanent”, în sensul articolului 174 al treilea paragraf TFUE.
- 90 Pentru ansamblul rațiunilor care precedă, este necesar să se respingă în totalitate criticile întemeiate pe o interpretare eronată a articolului 4 alineatul (2) litera (c) TFUE și a articolului 174 TFUE, precum și a articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1059/2003, interpretat în lumina considerentului (10) al aceluiași regulament.

Cu privire la critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 167 TFUE

- 91 Reclamantul, susținut de Ungaria, concluzionează că Comisia a viciat decizia atacată cu o eroare de interpretare prin faptul că a apreciat că propunerea în litigiu se afla în mod vădit în afara domeniului său de competență care permite prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în vederea aplicării politicii culturale prevăzute la articolul 167 TFUE.

- 92 Comisia, susținută de România și de Republica Slovacă, solicită respingerea prezentei critici.
- 93 În decizia atacată, Comisia, după ce a definit conținutul actului propus astfel cum s-a indicat la punctul 52 de mai sus, a observat cele ce urmează:
- „Articol[ul] 167 [...] TFUE nu p[oaate] constitui nici el [un] temei[...] juridic[...] pentru legislația propusă în măsura în care [această legislație] nu ar contribui la vreunul dintre obiectivele urmărite de politicile enunțate în ace[astă] dispoziți[e] [...]”
- 94 Prezenta critică ridică problema dacă, în considerarea, în special, a scopului și a conținutului său, actul propus trebuia să contribuie la unul dintre obiectivele urmărite de politica culturală a Uniunii, prevăzută la articolul 167 TFUE.
- 95 În această privință, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale și cu articolul 3 alineatul (3) al patrulea paragraf TUE, Uniunea respectă bogăția diversității sale culturale și lingvistice și veghează la protejarea și la dezvoltarea patrimoniului cultural european.
- 96 Articolul 6 litera (c) TFUE citează cultura printre domeniile în care Uniunea este competentă să desfășoare acțiuni de sprijinire, de coordonare sau de completare a acțiunii statelor membre. Astfel cum reiese și din cuprinsul articolului 2 alineatul (5) primul paragraf TFUE, această competență a Uniunii nu înlocuiește competența statelor membre și este subsidiară acesteia din urmă.
- 97 Articolul 167 TFUE prevede:
- „(1) Uniunea contribuie la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea națională și regională a acestora și punând în evidență, în același timp, moștenirea culturală comună.
- (2) Acțiunea Uniunii urmărește să încurajeze cooperarea dintre statele membre și, în cazul în care este necesar, să sprijine și să completeze acțiunea acestora în următoarele domenii:
- îmbunătățirea cunoașterii și a diseminării culturii și istoriei popoarelor europene;
  - conservarea și protejarea patrimoniului cultural de importanță europeană;
  - schimburile culturale necomerciale;
  - creația artistică și literară, inclusiv în sectorul audiovizualului.
- (3) Uniunea și statele membre favorizează cooperarea cu țările terțe și cu organizațiile internaționale care au competențe în domeniul culturii și, în special, cu Consiliul European.
- (4) În acțiunile întreprinse în temeiul celorlalte dispoziții ale tratatelor, Uniunea ține seama de aspectele culturale, în special pentru a respecta și a promova diversitatea culturilor sale.
- (5) Pentru a contribui la realizarea obiectivelor menționate de prezentul articol:
- Parlamentul European și Consiliul adoptă acțiuni de încurajare, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară și după consultarea Comitetului Regiunilor;
  - Consiliul adoptă recomandări, la propunerea Comisiei.”

- 98 Reiese din cuprinsul articolului 167 TFUE și, mai precis, al alineatelor (2) și (5) ale aceluiași articol că, în cadrul politicii culturale a Uniunii și pentru a contribui la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea națională și regională a acestora și punând în evidență, în același timp, moștenirea culturală comună, legiuitorul Uniunii este abilitat să adopte acțiuni de încurajare, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre sau recomandări care să urmărească obiective precise, și anume, în primul rând, îmbunătățirea cunoașterii și a diseminării culturii și istoriei popoarelor europene, în al doilea rând, conservarea și protejarea patrimoniului cultural de importanță europeană, în al treilea rând, schimburile culturale necomerciale și, în al patrulea rând, creația artistică și literară, inclusiv în sectorul audiovizualului.
- 99 Prin urmare, în mod întemeiat, în decizia atacată, Comisia a apreciat că „legislația propusă [...] nu ar contribui la vreunul dintre obiectivele urmărite de [politica culturală a Uniunii, prevăzută la articolul 167 TFUE]”.
- 100 Astfel, din propunerea în litigiu, așa cum este descrisă la punctele 3 și 5-8 de mai sus, reiese că actul propus trebuia să vizeze, în esență, instituirea, în cadrul politicii de coeziune a Uniunii, a anumitor garanții în scopul menținerii caracteristicilor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice ale regiunilor cu minoritate națională. Aceste garanții trebuiau să constea, în esență, în a oferi regiunilor cu minoritate națională un acces la fondurile, la resursele și la programele politicii de coeziune a Uniunii, pentru a preveni orice decalaj sau orice întârziere în dezvoltarea economică a acestor regiuni în raport cu regiunile înconjurătoare, și chiar să recunoască regiunilor cu minoritate națională un statut de autonomie, în conformitate cu voința exprimată de populația lor (prin referendum), fără a ține cont de situația politică, administrativă și instituțională care prevalează în statele membre în cauză.
- 101 Or, articolul 167 TFUE nu poate servi drept fundament la adoptarea unui act juridic al Uniunii care urmărește un asemenea scop și care are un asemenea conținut. Astfel, menținerea, prin intermediul caracteristicilor lor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice, a regiunilor cu minoritate națională, chiar recunoașterea unui statut de autonomie unor asemenea regiuni, în scopul punerii în aplicare a politicii de coeziune a Uniunii, constituie un obiectiv care, pe de o parte, depășește cu mult simpla contribuție la înflorirea culturilor statelor membre, respectând diversitatea națională și regională a acestora sau simpla punere în evidență a moștenirii culturale comune și care, pe de altă parte, nu este legat în mod direct de unul dintre obiectivele urmărite în mod precis la articolul 167 alineatul (2) TFUE. La punctul 5 din cererea introductivă, reclamantii au admis de altfel ei înșiși că propunerea în litigiu nu avea ca „obiect” „protejarea diversității culturale”, chiar dacă nu excludeau ca actul propus să poată avea o asemenea „consecință”.
- 102 Astfel, contrar celor susținute de reclamantii, nici articolul 3 alineatul (3) TUE, nici articolul 167 alineatul (1) TFUE, nici articolul 22 din Carta drepturilor fundamentale nu permiteau Comisiei să propună, în speță, în cadrul politicii de coeziune a Uniunii, un act juridic care să aibă ca obiect protejarea diversității culturale reprezentate de minoritățile naționale, care act, în fond, nu ar fi corespuns obiectului și conținutului actului propus.
- 103 În orice caz, trebuie arătat că adoptarea actului propus, care implica în mod necesar definirea noțiunii „regiune cu minoritate națională” în vederea punerii în aplicare a politicii de coeziune a Uniunii, nu corespundea niciuneia dintre modalitățile de acțiune prevăzute la articolul 167 alineatul (2) TFUE pentru a contribui la realizarea obiectivelor urmărite de politica culturală a Uniunii, și anume adoptarea de acțiuni de încurajare, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale statelor membre sau adoptarea de recomandări.
- 104 Pentru ansamblul rațiunilor care precedă, este necesar să se respingă critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 167 TFUE.

Cu privire la critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 19 alineatul (1) TFUE

105 Reclamanții, susținuți de Ungaria, concluzionează că Comisia a viciat decizia atacată printr-o eroare de interpretare a articolului 19 alineatul (1) TFUE atunci când a apreciat că nicio dispoziție a tratatelor nu constituia un temei juridic pentru o oarecare acțiune a instituțiilor care să aibă ca obiect combaterea discriminărilor întemeiate pe apartenența la o minoritate națională.

106 Comisia, susținută de România și de Republica Slovacă, solicită respingerea prezentei critici.

107 În decizia atacată, Comisia, după ce a definit conținutul actului propus astfel cum s-a indicat la punctul 52 de mai sus și după ce a indicat că examinarea sa ar avea ca obiect „dispozițiile tratatelor [...] sugerat[e] și [...] orice alt temei juridic posibil”, a remarcat cele ce urmează:

„În concluzie, [...] nu există niciun temei juridic în tratate care ar permite să se propună un act juridic [al Uniunii] cu conținutul [...] avut în vedere [în propunerea în litigiu].”

108 Reclamanții impută în această privință Comisiei o interpretare eronată a articolului 19 alineatul (1) TFUE, care ar fi putut servi drept temei juridic pentru actul propus.

109 Prezenta critică ridică problema dacă, în considerarea, în special, a scopului și a conținutului său, actul propus ar fi putut să fie adoptat în temeiul articolului 19 alineatul (1) TFUE.

110 Articolul 19 TFUE prevede:

„(1) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții din tratate și în limitele competențelor pe care acestea le conferă Uniunii, Consiliul, hotărând în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială și cu aprobarea Parlamentului European, poate lua măsurile necesare în vederea combaterii oricărei discriminări bazate pe sex, rasă sau origine etnică, pe religie sau convingeri, pe handicap, vârstă sau orientare sexuală.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot adopta principiile de bază ale unor măsuri de încurajare ale Uniunii, cu excepția oricărei armonizări a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre, menite să susțină acțiunile întreprinse de statele membre pentru realizarea obiectivelor menționate la alineatul (1).”

111 Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale tratatelor și în limitele competențelor pe care acestea le conferă Uniunii, articolul 19 alineatul (1) TFUE abilitază legiuitorul Uniunii să adopte măsurile necesare în vederea combaterii oricărei discriminări bazate pe sex, rasă sau origine etnică, pe religie sau convingeri, pe handicap, vârstă sau orientare sexuală.

112 În speță, fără măcar a fi nevoie să se stabilească aspectul dacă noțiunea „discriminare”, în sensul acestei dispoziții, include sau nu include orice discriminare pe motive de apartenență la o minoritate națională, este necesar să se amintească faptul că, astfel cum s-a constatat deja la punctul 83 de mai sus, propunerea în litigiu nu viza să combată discriminări care afectează persoanele sau populațiile implantate în regiunile cu minoritate națională, ca urmare a apartenenței lor la o asemenea minoritate, ci să prevină orice decalaj sau orice întârziere în dezvoltarea economică a regiunilor cu minoritate națională în raport cu regiunile înconjurătoare, ca urmare a handicapului pe care l-ar constitui, pentru primele, caracteristicile lor etnice, culturale, religioase sau lingvistice specifice.

113 Prin urmare, astfel cum a recunoscut în mod întemeiat Comisia în decizia atacată, articolul 19 alineatul (1) TFUE nu putea constitui un temei juridic adecvat pentru a propune un act juridic al Uniunii care să urmărească scopul și care să aibă conținutul celui descris în propunerea în litigiu.

114 Pentru ansamblul rațiunilor care precedă, este necesar să se respingă critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 19 alineatul (1) TFUE.

Cu privire la criticile întemeiate pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului bunei administrări

115 Reclamanții, susținuți de Ungaria, concluzionează că Comisia a săvârșit un abuz de putere în măsura în care a refuzat să înregistreze propunerea în litigiu nu pentru motivul, enunțat în decizia atacată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, că aceasta depășea în mod vădit domeniul său de competență, ci, astfel cum reiese din înscrisurile sale din prezenta procedură, pentru că nu i se părea oportun, având în vedere stadiul dreptului Uniunii, să își exercite atribuțiile în sensul pe care îl doreau, ceea ce nu este prevăzut la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011.

116 În plus, ei concluzionează că Comisia a încălcat principiul bunei administrări în măsura în care ar fi fost ghidată, în speță, de intenția de a descuraja inițiativele cetățenești, chiar atunci când acestea îndeplineau, precum în speță, condițiile de înregistrare enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, recurgând la mijloace nejustificate, precum luarea în considerare a unor informații nemenționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 211/2011.

117 Comisia, susținută de Republica Slovacă, solicită respingerea prezentelor critici.

118 În ceea ce privește, în primul rând, critica întemeiată pe un abuz de putere, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, noțiunea de abuz de putere are un conținut precis în dreptul Uniunii și vizează situația în care o autoritate administrativă își folosește puterile în alt scop decât cel în vederea căruia i-au fost conferite. O decizie nu este afectată de abuz de putere decât dacă rezultă, pe baza unor indicii obiective, pertinente și concordante, că a fost adoptată pentru atingerea altor scopuri decât cele declarate (a se vedea Hotărârea din 9 septembrie 2008, Bayer CropScience și alții/Comisia, T-75/06, Rep., EU:T:2008:317, punctul 254 și jurisprudența citată).

119 În speță, pentru a stabili existența unui abuz de putere, reclamanții se întemeiază pe anumite argumente în apărare prezentate de Comisie, de unde ar reieși că aceasta nu considera oportun, având în vedere stadiul dreptului Uniunii, să își exercite atribuțiile în sensul dorit de reclamanți.

120 În această privință, este necesar să se observe că decizia atacată conține o motivare suficientă, potrivit căreia propunerea în litigiu nu îndeplinea condițiile de înregistrare enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, întrucât se afla în mod vădit în afara sferei de competență a Comisiei, care permite prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor. La punctele 10 și 11 din memoriul în apărare, Comisia a amintit motivarea menționată și a indicat că „își menține[a] punctul de vedere” pentru motivele pe care le detalia, în continuare, în apărare, având în vedere argumentele dezvoltate în cererea introductivă. De asemenea, la punctele 2 și 97 din duplică, Comisia a indicat că „menține[a] în totalitate raționamentul și concluziile [...] expuse în memoriul său în apărare” și că „a respins în mod întemeiat și potrivit legii cererea de înregistrare a [propunerii în litigiu], pe baza articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul [...] nr. 211/2011”. Reiese din cele ce precedă că, în înscrisurile sale, Comisia a susținut temeinicia motivelor care figurează în decizia atacată, care nu a fost repusă în discuție prin examinarea prezentei acțiuni.

121 În acest context, frazele evidențiate de reclamanți, și anume punctul 17 din memoriul în apărare, potrivit căruia „politicile Uniunii nu pot deveni instrumentele unor politici împotriva minorităților”, și punctul 58 din memoriul în apărare, potrivit căruia „Comisia crede că specificitățile minorităților naționale pot fi luate în considerare în mod adecvat la stabilirea [...] NUTS la scara statelor membre”, nu pot fi considerate elemente care să dovedească faptul că decizia atacată ar fi fost întemeiată, în practică, pe alte motive decât cele invocate formal în aceasta, a căror temeinicie nu a putut fi repusă

în discuție cu ocazia examinării prezentei acțiuni, sau care să probeze săvârșirea, de către Comisie, a unui abuz de competențe care îi sunt conferite la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011.

- 122 Rezultă că reclamantii nu au furnizat, în speță, indicii obiective, pertinente și concordante care să permită să se concluzioneze că decizia atacată ar fi fost adoptată în alte scopuri decât cele declarate, și anume pentru că condițiile de înregistrare enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011 nu erau îndeplinite, întrucât propunerea în litigiu se afla vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act juridic al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor.
- 123 Prin urmare, este necesar să se înlăture, ca fiind nefondată, critica întemeiată pe un abuz de putere săvârșit de Comisie.
- 124 În ceea ce privește, în al doilea rând, critica întemeiată pe încălcarea principiului bunei administrări, trebuie subliniat că, în conformitate cu articolul 41 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, „orice persoană are dreptul de a beneficia, în ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor, organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii”. Reiese, în plus, din considerentul (10) al Regulamentului nr. 211/2011, că principiul general al bunei administrări implică, în special, ca Comisia să înregistreze toate propunerile de inițiative cetățenești ce îndeplinesc condițiile stabilite în acest regulament, iar aceasta în termenul prevăzut la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat, și anume în termen de două luni de la primirea informațiilor menționate în anexa II.
- 125 În speță, contrar celor susținute de reclamantii, condițiile de înregistrare enunțate la articolul 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011 nu erau îndeplinite, astfel cum reiese din examinarea criticilor întemeiate pe o interpretare eronată, de către Comisie, a articolelor din tratate, astfel încât instituția menționată era îndrituită să refuze înregistrarea propunerii în litigiu, în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din același regulament.
- 126 În consecință, Comisia a putut adopta decizia atacată fără a încălca principiul general al bunei administrări.
- 127 Prin urmare, este necesar să se înlăture, de asemenea, ca fiind nefondată, critica întemeiată pe încălcarea acestui principiu.
- 128 Întrucât criticile formulate de reclamantii în susținerea motivului lor unic, întemeiat, în esență, pe încălcarea articolului 4 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 211/2011, sunt, astfel, respinse în ansamblul lor, este necesar ca motivul menționat să fie respins și, prin urmare, prezenta acțiune în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 129 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât reclamantii au căzut în pretenții, aceștia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie, fără măcar a fi necesar să se țină seama, în această privință, de atingerea pe care reclamantii au adus-o protecției procedurii jurisdicționale, îndeosebi principiilor egalității armelor și bunei administrări a justiției (a se vedea în acest sens și prin analogie Hotărârea din 21 septembrie 2010, Suedia și alții/API și Comisia, C-514/07 P, C-528/07 P și C-532/07 P, Rep., EU:C:2010:541, punctele 85 și 93), prin publicarea, pe site-ul internet al propunerii în litigiu, a memoriului în apărare al Comisiei (punctul 22 de mai sus).

¹³⁰ Pe de altă parte, potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, statele membre care intervin în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Este necesar să se facă aplicarea acestor dispoziții Ungariei, Republicii Elene, României și Republicii Slovace.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Respinge acțiunea.**
- 2) **Domnii Balázs-Árpád Izsák și Attila Dabis suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**
- 3) **Ungaria, Republica Elenă, România și Republica Slovacă suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 10 mai 2016.

Semnături

Cuprins

Istoricul cauzei	2
Procedura și concluziile părților	4
În drept	5
Cu privire la admisibilitatea anumitor critici	5
Cu privire la fond	7
Cu privire la critica întemeiată pe luarea în considerare eronată a unor informații nemenționate la articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul nr. 211/2011	7
Observații introductive asupra celorlalte critici formulate de reclamânți	10
Cu privire la criticile întemeiate pe o interpretare eronată a articolului 4 alineatul (2) litera (c) TFUE și a articolului 174 TFUE, precum și a articolului 3 alineatul (5) din Regulamentul nr. 1059/2003, interpretat în lumina considerentului (10) al aceluiași regulament	10
Cu privire la critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 167 TFUE	15
Cu privire la critica întemeiată pe o interpretare eronată a articolului 19 alineatul (1) TFUE	18
Cu privire la criticile întemeiate pe un abuz de putere și pe încălcarea principiului buneii administrări	19
Cu privire la cheltuielile de judecată	20